

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja - 2017. június

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő, szerda, péntek 9-12 óra, kedd 14-17óra, csütörtök 15-18 óra

Presbiterválasztás előtt

2017 különleges év, nemcsak azért, mert a reformáció fél évezredes évfordulójára emlékezünk, hanem azért is, mert a presbiteri tisztújítás éve is. Tapasztalataim alapján úgy érzem, hogy ennek a választásnak a jelentősége kissé hasonló ahhoz, mikor az volt a cél, hogy a rendszerváltozás után új szellemben választott, megújult presbitérium álljon fel országszerte. Akkor

a külső politikai nyomástól mentes felszabadult választás alapján új erők bevonásával felálló presbitérium volt a cél, most inkább a kisebb létszámú, de hatékonyabb testületek

irányába szeretne elmozdulni számos nagyobb egyházközség, így a miénk is. Ezért fogadtuk el a presbitérium létszámának 24+12 főről 16+4 főre csökkentését (presbiterek+pótpresbiterek).

A reformáció eredményeként megújult protestáns egyházak vezető és döntéshozó testülete a presbitérium. Ebben különbözik a katolikus egyházak egyháztanácsától. Ezeknek –ahogy a nevük is kifejezi. – csak tanácsadó szerepük van, míg a mi presbitériumaink az egyházközség minden ügyében döntéseket hoznak. Az egyházközség (mint minden más magasabb szintű egyházi testület) elnöksége két tagból áll: a választott lelkészből és a gondnokból vagy – mint nálunk is – a főgondnokból. Az álta-

„ISTEN NEM AZ
ALKALMASAKAT HÍVJA EL,
HANEM AZ
ELHÍVOTTAKAT TESZI
ALKALMASSÁ!”

luk előkészített és előterjesztett döntést igénylő kérdésekben a határozatot a presbitérium hozza. Alapvető fontosságú ezért az elnökség és a presbitérium bibliai alapú, testvéri összhangja.

A választás joga a gyülekezet kezében van. A lelkészt határozatlan időre választjuk, a főgondnokot, gondnokokat és presbitereket hat évre. A lelkész szolgálati ideje – jó esetben – több presbiteri cikluson is átívelő lehet, de különös fontosságú az a választás, amikor az új

lelkész szolgálata alatti első presbitérium megalakul, hiszen az ő közvetlen munkatársainak (írhatnám azt is: szolgatársainak) személyéről történik döntés.

Egyházunk Választójogi törvénye értelmében a presbitérium az egyháztagok köréből 3-7 tagú választási bizottságot választ, amely a jelölési és szavazatszám-lálási feladatokat is ellátja. A választási bizottságnak hivatalból tagja a választott lelkipásztor is. Az a törvényhozói bölcsesség fejeződik ki ebben, hogy elkerülhető legyen olyan összetételű presbitérium felállása, amely a lelkésszel szemben, mintegy belső ellenzék fejtse ki tevékenységét. Ez szükségszerűen meghasonláshoz vezetne, márpedig tudjuk, ha egy ország meghasonlik önmagával, nem maradhat meg az az ország (*Mk 3:24*).

A jelölő bizottság felelősségét nehéz lenne túlbecsülni. Ennek kell megtalálni

az alkalmas gyülekezeti tagokat (egyforma nyitottsággal fordulva a már volt presbiterek és a még soha tisztséget nem viselt egyháztagok felé). A bizottság tagjai keresik meg az alkalmasnak vélt egyháztagokat, elbeszélgetnek velük és próbálnak megbizonyosodni odaszánásukról és elhivatottságukról. Az a jó, ha már a jelölés előtt tisztázódik az is, hogy ki milyen munkaterületet vállalna szívesen, lelkülete, adottságai alapján mire lenne a legalkalmasabb. A jelölő bizottság legfőbb támasza munkája megkezdése előtt és közben is az imádság. Istentől kell elkérnie, hogy mutassa meg a helyes utat, hogy az Ő akarata szerinti legyen döntésünk. De mi is, mindannyian imádságainkkal segíthetjük leginkább a bizottság munkáját és a választás jó kimenetelét.

A presbitérium a jelölő bizottság javaslatát figyelembe véve összeállítja a jelöltek listáját, és az egyházközségi közgyűlés elé terjeszti. A törvény pontosan szabályozza a választási menetrendet, hogy mit meddig kell megtenni, hogy 2018 januárjában az új presbitérium Isten és a gyülekezet színe előtt letehesse az esküt – és ezzel megalakuljon.

Ezekben a hónapokban sok kisebb-nagyobb cikket, tanulmányt, ajánlást olvashatunk a presbiterválasztásra vonatkozóan az elektronikus és írott sajtóban is. A sok jó és hasznos gondolat között találkozunk tételes listákkal, amolyan követelmény katalógussal is, hogy milyennek kell lenni a jó presbiter(jelölt)nek. Ezek az elvárások bibliai alapon hosszú idő alatt kiérleltek és a bennün-

ket körülvevő világ realitásai alapján születtek, ezért komolyan kell vennünk. Ugyanakkor, ha végig olvassuk ezt a követelmény-rendszert, kérdezhetjük: vajon van-e valaki, aki jó lelkiismerettel mondhatná: igen, én mind ezeknek maradéktalanul megfelelek. Nem hiszem, hogy lenne ilyen ember.

Akkor hát ki lehet az, aki jó lelkiismerettel vállalhatja a presbiteri megbízatást, és elmondhatja a súlyos esküszöveget: *„Esküszöm a Szentháromság Istenre, hogy a tisztemmel járó kötelezéseket és feladatokat, szolgálatomat Isten dicsőségére, egyházunk épülésére és népünk javára a Magyarországi Református Egyház rendjében úgy igyekszem teljesíteni, hogy az egyház hasznát mindenkor a magam hasznának elébe helyezem. Isten engem úgy segítjen!”*

Emberi gyarlóságainkat, esendő voltunkat tekintve senki. Mégis bizalommal tölthet el az a tudat, hogy alkalmas voltunk az Úrtól van (2Kor 3:5). Ezért, aki felkérést kap a jelölő bizottságtól, és érez magában elhivatottságot, valamint imádságában Isten elé vitte a kérdést, Tőle választ és megerősítést kapott, ne habozzon!

Az Isten munkájába állítottak örök nagy reménysége és bizodalma, hogy:

*Isten nem az alkalmasakat hívja el,
hanem az elhívottakat teszi alkalmassá!*

*Dr. Benke László
presbiter*

A HIT MELLÉ TUDÁST

Tisztségek kialakulása az Újszövetségben a páli levelek tükrében IV.

Pál az Ef-ben leírt tisztségeken kívül másokról is ír, mint pl. diakónus, presbiter, püspök. Az ÚSZ és különösen a páli levelek alapján azonban úgy látom, hogy az alapvető különbség az efézusi levélben és a pásztori levelekben olvasható tisztségek között az, hogy az előbbiben olyan tisztségekről van szó, melyeket egyértelműen Jézus adott Lelke által, addig az utóbbi levelekben a szükség rendelte tisztségekről tanít Pál, melyekre az Úr által alkalmassá tett személyeket a gyülekezetnek kell felismernie és megválasztania.

A pásztori levelekben Timóteus és Titusz is úgy áll előttünk, mint apostoli megbízott, Pál tekintélyével felruházva (*1Tim 1:3, Tit 1:5*). Timóteusnak Efézusban, Titusznak Krétában kell elvégeznie a gyülekezeti szervezés hátramaradt részét. Ha a Tituszhoz írt levélben „vázolt helyzetet a Timotheushoz írt levélben leírtakhoz hasonlítjuk, nyilvánvaló lesz, hogy Krétán még kezdetlegesebb helyzettel állunk szemben, ezért nincs szó diakónusokról.” Az *1Tim* fejtegetései „azt a látszatot keltik, mintha Efézusban

túl sok testvér vágyott volna a püspöki szolgálatra... Kiderül ebből a megfogalmazásból, hogy az ilyen munkára a testvérek maguk is törekedhettek.”

A levelekben felsorolt három tisztséggel kapcsolatban a legtöbb magyarázó úgy vélekedik, hogy valójában kettő volt az, mivel a püspök is presbiter volt, legfeljebb azok között olyan, aki a vezetésre különösen alkalmas. Egyetérthetünk pl. Guthrie-val, aki így fogalmaz: „A pásztori levelek a tisztségek két csoportját említik: püspök-vén és diakónus. Két igeszakasz foglalkozik a püspökökkel (*1Tim 3:1-7; Tit 1:7-9*). A második adja a kulcsot az elsőhöz, mert a *Tit 1:5-7* beszél a vénekről, ami összekapcsolja a püspök hivatalával. A püspök olyan vén volt, aki felügyelői funkciót is betöltött.”

A mérce rendkívül magas volt a presbiter-püspök tisztségre vágyókkal szemben. Az *1Tim 3:1-7* és a *Tit 1:5-9* nagyjából ugyanazokat a tulajdonságokat sorolja fel pozitív illetve negatív megfogalmazásban. Érdekes Kocsis Elemér látása, aki azt mondja, hogy az egyes elvárt tulajdonságok kijelölték a tisztviselők feladatait is. A következő táblázat foglalja össze véleményét:

Elvárt tulajdonság

- tanításra alkalmas
- családon belüli kormányzói készség
- mértéktelenségtől, káros szenvedélyektől való tartózkodás, józan élet
- egynejűség
- vendégszerető

Feladat

- tanítás
- egyházkormányzás
- lelkigondozói munka
- példaadás
- a gyülekezeti tagok segítése

Lifitin a következőképpen csoportosítja a presbiter-püspök szükséges tulajdonságait:

Feddhetetlen, hogy ne adjon okot a vádaskodásra.

Megfontolt, józan, tisztességes, vendégszerető, hogy a híveket a keresztyén éretnyekben vezetni tudja.

Tanításra alkalmas: legyen alkalmas a Szentírás kezelésére, továbbadni az evangélium igazságát és cáfolni a tévelygőket

Nem részeges, kötekedő: legyen önfelegyelme.

Legyen megértő.

Viszálykodást kerülő, nem pénzsóvár, hogy ne személyes előnyökért szolgáljon.

A maga háza népét jól vezesse, mert az egyházat is csak az ilyen ember tudja jól kormányozni.

Azzal kapcsolatban, hogy egyfeleségű legyen a tisztségviselő, szintén Lifitin több lehetséges elgondolást idéz. Egyrészt szerinte ez a kifejezés jelenti a többnejűség, promiszkuitás tilalmát. Másrészt azt is, hogy egy férfinak csak a felesége iránt lehetnek gyengéd érzelmei. Harmadrészt azt is elképzelhetőnek tartja, hogy talán az újracházasságot is tiltja e kifejezés, akár özvegyesség esetén is.

A *Tit 1:5-9*-ben sok átfedéssel nagyon hasonló tulajdonságokat ír elő Pál Titusz számára a presbiter-püspöki tisztségre vállalkozókkal szemben.

Az *1Tim 3:8-13*-ban a diakónusokkal kapcsolatos elvárásokról ír Pál. Velük szemben ugyanolyan magas mércét állít

Pál, mint a presbiterekkel-püspökökkel szemben. Nekik is egyfeleségű, tiszteletre méltó, hívő egyéni és családi életet kell élniük. Az egyetlen különbség, hogy mivel ők nem vezetői a gyülekezetnek, mint a püspök-presbiter, nem (feltétlenül) prédikálnak stb., ezért az ezzel (vezetéssel) kapcsolatos elvárások nincsenek velük szemben támasztva. De nagyon tanulságos mai egyházi életünkre nézve, hogy csak azért, mert valaki lelkes, szívesen segítő, ügyes ember, még nem lehet diakónus sem Pál tanítása szerint, ha nem példaértékű, tiszta, hívő az ő és családja élete. Kocsis Elemér így fogalmazza ezt meg: „*A diakónusi tisztség az ősgyülekezetekben nem egy alsóbbrendű hierarchikus kategória, hanem az episkopos mellé rendelt szolgálat. Ezt mutatják a felsorolt szigorú személyi feltételek is. Mivel a diakónusok Jézus Krisztus könyörülő szeretetét képviselik, ezért tisztességeseknek kell lenniök, egyeneseknek, megbízhatóknak, az alkohol és nyereszkesedés rabságától menteseknek. Ez azért fontos, mert jelentős anyagi javak forognak kezükön.*”

Az *1Tim 5:17-20*-ban Pál újra visszatér a presbiterekre. Itt vezetésben bevált presbiterek megbecsülésének fontosságáról tanít. Azt mondja, hogy ezek közül is különösen azok, akik az igehirdetésben és a tanításban fáradoznak, kétszeres megbecsülést érdemelnek. A Wjst szerint itt akár pénzbeli értelemben is vehető, mert Pál talán arra gondol, hogy anyagiakban is meg kell az ilyeneket becsülni. Ezt támogatja Lifitin is: „*Minden felvigyázó részesült valamilyen juttatás-*

ban munkájáért, de akik kiemelkedő vezetői feladatot láttak el, azok kétszeres megbecsülést érdemeltek, vagyis kétszeres díjazást a többiekhez képest.”

Úgy tűnik, ezt támasztja alá a 18. vers ÓSZ-i (5Móz 25:4) és ÚSZ-i (Lk 10:7) idézete.

A gyülekezet és a tisztségviselők tisztességének, méltóságának, megbecsültségének megtartása végett arra inti Pál Timóteust, hogy presbiterek ellen irányuló mindenféle légből kapott vádaskodásokat meg se hallgasson: ellenük csak 2-3 tanú egybehangzó szavára fogadjon el vádakat. De ezzel együtt, akik mégis vétkeznek, éppen e meglévő tisztesség, rend érdekében, nyilvánosan legyenek megfeddve, megintve.

Végül az 1Tim 5:22a-ban így inti Pál ifjú munkatársát: „*A kézzétételt ne siesd el senkinél!*” Ebből először azt látjuk, hogy valóban meg kell ismernie Timóteusnak az adott tisztségre vállalkozó vagy jelölt személyt. Nem szabad elhamarkodni a döntést, mert nagyon káros következményekkel jár, ha nem megfelelő, vagy hitbeli-erkölcsi-családi életében ingatag személy lesz tisztségviselőnek választva. Másrészt látjuk az intésből azt is, hogy ekkor már nyilvános úgymond beiktatása volt az adott személyeknek egy-egy hivatalba, tisztségbe. Megvolt egy formája, talán liturgiája is egy ilyen alkalomnak.

Összegzés

Áttanulmányozva Pál tanítását a gyülekezeti tisztségekkel kapcsolatban az első szembeszökő dolog számomra a vál-

tozás. Az a változás, amely az időben, térben és kultúrában egymástól messze lévő keresztyén gyülekezetek alakulása közben formálódott. Hiszen kezdetben azt láttuk, hogy a tisztségeket teljes mértékben a Szentlélek ereje, ajándékai hozták a felszínre, aztán később, a pásztori levelekben már olvasunk a gyülekezet által megválasztott tisztségviselőkről, akik nem feltétlenül valamilyen különleges karizmával tűntek ki, de a gyülekezet felismerte bennük az Istentől nekik adott képességet a vezetésre, pásztorolásra, szeretetszolgálatra.

A másik azonnal szemet szűrő dolog az apostoli idők és a mai gyülekezeti gyakorlatunk közötti különbségek. Pl. meglehetősen kevés gyülekezet mutatja az egészséges test képét a páli teológia tükrében, ahol szinte minden egyháztag szolgálattévő is, nem csak istentisztelet látogató.

Nos, erre is választ ad a változás. Mai világunk teljesen más, mint az őskeresztyének kora. Ha nézzük pl. az oktatást, látjuk, hogy évezredekken keresztül természetes volt a családi tanítás: otthon a szülők minden fontos dologra megtanították a gyermekeiket, ami az élethez szükséges, fontos volt, így a bibliai történetekre, alapvető hitvallási ismeretekre. A kommunizmusban, de drasztikusan a rendszerváltást követően azonban ez gyakorlatilag megszűnt, mindössze nyomokban megtalálható még egyes családokban. Az iskola sem képes már eredeti funkcióját betölteni, különösen nem a nevelését. Bár lelkipásztorok, hitoktatók jelen vannak az iskolákban,

a heti egy-két órai találkozás általában kevésbé tudja ellensúlyozni a világ istentelen hatásait különösen úgy, hogy a család sem partner ebben sok esetben, hiszen a szülők sem keresztyének.

Mai, szinte atomjaira hulló, liberális társadalmunkban nagy bajok vannak jelen egyszerre: a családok teljesen szét-hullóban vannak, a fiataloknak minden megengedett a ruházkodástól a tetováláson át a nemi életig. Minden második házasság felbomlik, egyre több fiatal (talán éppen a rossz példa miatt) nem is köt házasságot, csak együtt él. A gyermekvállalás drasztikusan csökken, depressziós, mindenből kiábrándult, reményvesztett nép lettünk. Az emberek sokasága már a politikától is elfordult és jósok, valamint számmisztikával, csillagjós-lással, boszorkánysággal kapcsolatos dolgok bódulatába menekül.

Ez a mélypont azonban nagyszerű lehetőség arra, hogy a keresztyén egyház, a gyülekezetek otthont adjanak a kiábrándult embereknek (igazi közösség, gyülekezetvezetés). A szegényeknek segítséget (diakónia), a lelki károsultaknak vigaszt nyújtsanak (pásztorlás), és hirdessék a megtérés evangéliumát

(evangélizáció), tanítsák a gyermekeket és felnőtteket Isten akarata szerint élni, hitben járni (tanítás). - Íme, szinte minden Pál által felsorolt tisztségre ma is szükség van gyülekezeteinkben. És ebben a megváltozott, életidegen körülményekkel terhelt világban Pál tanítása az egyházzól, azon belül a tisztségekről örökérvényű, de a mai viszonyokra alkalmazandó.

Kérdésként vetődik fel a tisztségekre való megválasztás módja. Láthattuk, hogy Korinthusban a Lélek megnyilvánulására történt szinte minden. Megkapták némelyek a lelkek megkülönböztetésének ajándékát, mások kijelentéseket kaptak stb. Bizonyára könnyebb volt így megtudni, mi Isten akarata akár a tisztségviselőkkel kapcsolatban is. De láttuk ennek a másik oldalát, hogy mennyi vizsályt, feszültséget szült. Talán éppen ezért is a pásztori levelekben Pál már leírja az egyes tisztséget betöltőkkel szemben a követelményeket.

Nos, mi ezeket minden biztonnal vehetnénk sokkal komolyabban. Persze ez alól azzal bújunk ki, hogy „nem lenne senki presbiter e mérce alapján (talán lelkész sem)”. De nem tehetjük félre Is-

délborsodi presbiterek találkozója a hejőcsabai református templomban

ten igéjét, hanem ehhez kell közelíteni az életünket. „*A teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését*” – mondja Pál (Rm 8:19). A mindenbe belecsömörlött, mindent kipróbált, mindent megunt embereknek, akik a széteső családjaik, bűnözővé, kábítószerezővé lett gyermekeik romjait kétségbeesetten nézik, akik rettegnek a kilátástalanság, munkanélküliség, eladósodottság mocsarában, kell a tiszta, elegyítetlen isteni szó. Szükségük van a Krisztus evangéliumára, a bűnöktől való szabadulásra, az új életre.

Amik pedig már aktív tagjai a gyülekezetnek, fel kellene ismerni a képességeiket, adottságaikat és szolgálatba állítani őket. Hiszen senki nem kapta meg valamennyi ajándékát a Léleknek. Klaus Douglas egyházi tisztségekkel kapcsolatos összefoglaló gondolatával zárom gondolataimat: „*Az egész kérdéskör csattanója az, hogy az öt tiszt-*

ségviselő egymásra volt utalva. Tevékenységük kölcsönösen kiegészítette egymást. A lelkipásztori tiszta úgy, ahogy mi ismerjük, nem helyettesítheti a különböző tisztségek összjátékát. Ez már csak azért is lehetetlen, mert egyetlen emberben sincs meg a kegyelmi ajándékoknak az a sokfélesége, amely e funkciók gyakorlásához szükséges. És azért sem, mert mindeme tisztségek gyakorlása „full-time-job”, olyan elfoglaltság, mely teljesen kitölti egy ember életét... Harmadszor: az egyháztörténet során legalább két tisztség egyszerűen eltűnt, és újra fel kell fedezni őket... Végül ezeknek a tisztségeknek a betöltői nem csak feladatukat végezték, hanem gondjuk volt arra is, hogy másokat képessé tegyenek és felhatalmazzanak rá, hogy ugyanazt tegyék, amit ők.”

*Almási Ferenc
vezető lelkipásztor*

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Hírek óvodánk életéből

Isten kegyelméből elrepült ez a nevelési év is. Minden csoportban köszöntöttük az édesanyákat, évzárót tartottunk. Elbúcsúztattunk az 1-es csoportból nyolc, a 4-es csoportból húsz óvodást, akik szeptembertől iskolapadba ülnek. Ez az időszak alkalmas egy kis számadásra, kérdések feltevésére és megválaszolására. Jól emlékszünk még azokra a három, vagy négy évvel ezelőtti napokra, amikor a most búcsúzó gyermekeink először lépték át az

óvoda küszöbét. Voltak, akik bölcsiből jöttek, voltak, akik otthonról. Voltak, akik várták már az óvodába lépést, voltak, akik szívesebben maradtak volna még anyával. Voltak bátrak, ügyesek, voltak bátortalanok, félszegek. Volt, aki nagyon sokáig sírt, volt, aki nagyon sokáig nem volt hajlandó enni, vagy vécére menni. Volt, aki nem beszélt, volt, aki nagyon sokat beszélt. Volt, akinek a maciját rendszeresen le kellett hűteni a fagyasztóban, és többen is egész nap hurcolták a pelust, csucsut, rongyit, dodit, ki hogy hívta, a cumit és a macit. Mára

már mindegyikük megnőtt, okos, ügyes, nagy óvodások lettek. Lassan eltűntek a szeretetet jelképező kis segédeszközök, már nem cumiznak, nem szopják az ujjukat. Többségüknél folyik már a fogváltás. Tudnak már szépen enni, öltözni, ismerik a rájuk vonatkozó illemszabályokat, ha nem is tartják be mindig azokat. Vannak elválaszthatatlan barátok. Mikor végignézzük ezeken a gyerekeken, az egyik szemünk sír, mert elmennek, és nagyon fognak hiányozni. A másik szemünk nevet, és büszkéek vagyunk, mert egy kicsit mi is hozzá tudtunk tenni ahhoz, hogy ilyen okos, ügyes gyerekek lettek. „Minden dolgotok szeretetben menjen végbe” – írja Pál apostol az 1Kor 16:14-ben. Igyekeztünk ennek megfelelően foglalkozni velük, és ezt megtanítani nekik, ezt állítani életük középpontjává. Igyekeztünk megismertetni velük a szerető, gondviselő és kegyelmes Istent, akinek lehet hálát adni, lehet bűnökért bocsánatot kérni, lehet Vele örömeket, bánatokat megosztani, lehet Hozzá fohászolni. Mi most elengedjük a kezüket, odaadjuk a tanító néninek. Isten áldjon benneteket iskolába menő nagy óvodások! Megtörtént a beiratkozás, harminc kiscsoportos és három nagycsoportos óvoda került felvételre. A nagyok közül ketten már az 1-es csoportba járnak. A kicsiket szeptembertől folyamatosan szoktatjuk be.

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői.” (Zsolt 127:1) Erre az ígére hivatkozva kérjük Urunkat, hogy áldja meg óvodánk felújításán fáradozókat. Köszönjük, a presbitériumnak és az iskolavezetésnek, hogy a harminc éves épület kívül-belül új köntösbe

öltözik. Akik mostanában elsétálnak az óvoda felé, láthatják, hogy az ablaksere és a szigetelés már el is kezdődött és jó ütemben halad. A nyárra, nyári szünetre mindenkinek Istentől megáldott pihenést, kikapcsolódást, jó időt kívánunk!

Mészárosné Tóth Zsuzsanna
óvodapedagógus

Beszámoló a Jókai iskolában életéről 2017. március-április-május

„Ne aggódjatok semmiért, inkább imádkozzatok mindenért. Mondjátok el Istennek, hogy mire van szükségetek, és köszönjétek meg neki mindazt, amit már megtett... Gondoljatok azokra, a dolgokra, amelyek kiválóak, és méltók a dicséretre.” (Fil 4:6)

Eseményekben dús, tartalmas hónapok állnak mögöttünk.: Alig ért véget a farsangi időszak, újabb kihívások vártak ránk: a március 8-15-ig tartó Jókai-napokra készültünk. Ez a hét iskolánk életében hagyományosan nagyon fontos esemény. E pár nap alatt sok tehetséges tanulónk kap lehetőséget, hogy bemutatkozzon, szerepelhessen. A hét első napján az Ének Tehetségműhely tagjai és a drámatagozatosok előadását élvezhettük. Március 9-én a Bibliaértő angol nyelvi verseny került megrendezésre iskolánkban immár 4. alkalommal. A versenyre 8 csapat nevezett be nemcsak a város, hanem a Tiszáninnen Egházkerület több református iskolájából is. A mostani megmérettetés Dávid történetét ölelte fel. A verseny

célja, hogy játékos formában ugyan, de alapos tudásukról, felkészültségükről adjanak számot a résztvevő csapatok. A verseny fődíja egy Theolinga nyelvizsga-lehetőség a győztes csapattagok számára. A közel kétórás vetélkedés végén a zsűri elnöke, Dr. Molnár Erzsébet, a Miskolci Egyetem angol tanszékének docense értékelte a versenyzők felkészültségét, s egyben kihirdette a fődíj nyertesait, akik a Lévy József Református Gimnázium tanulóiból kerültek ki. Külön öröm volt számunkra, hogy a csapat egyik tagja, Csomós Áron, iskolánk egykori tanulója. Miközben a diákok versengtek, felkészítő, kísérő tanáraikat műhelymunkára invitálták a szervezők Magnucz Zsolt- Oxford Kiadó-vezetésével.

A Jókai-héten még lehetőséget kaptak a zenét tanuló diákok és a néptáncosok is a bemutatkozásra.

Hagyományos program ezen a héten az anyanyelvi versenyek megrendezése is iskolánkban. Az alsósok vers- és prózamondásban, hangos olvasásban, helyesírásban és matematika tantárgyban méretettek meg. A felsős diákoknak szavalóversenyt hirdettünk „Kedvenc tavaszi

versem” címmel.

Sok szép eredmény született ezekben a napokban, öröm volt nézni az izgalomtól és örömtől kipirosodott arcocskákat, sok diák kapott szárnyakat az elért sikerek során.

A hét eseménye volt még a Táblajátékok c. bemutató, amelyet az RPI munkatársa tartott az érdeklődő diákoknak. A Jókai-napok fő eseménye a március 15.-i ünnepi megemlékezés volt. Április 7-én iskolánk és az RPI közösen szervezett szakmai napot angoltanárok számára, melynek fő témájaként „A Z és Alfa generációk nyelvtanításának korszerű lehetőségei” kerültek középpontba.

A szakmai napon főként református iskolákból az ország különböző pontjairól érkeztek érdeklődő tanárok, ahol bemutattuk iskolánk „kéttannyelvű” működését, minden angol nyelvet tanító pedagógus egy 10-15 perces órarászlattel mutatkozott be, majd délután az előadások vették át a főszerepet. A vendéglelőadók aktív pedagógusok, angoltanárok, szaktanácsadók voltak. Beszéltek az interaktív oktatási segédanyagok létrehozásáról, az IKT eszközök és a szavazórendszer használatáról az angol

szépül az óvoda, nyár végére kész lesz a hőszigetelés és a nyílászárók cseréje

nyelvtanításban, az e-Twinning általános iskolai környezetben való felhasználhatóságáról. Ez a program európai iskolák információs és kommunikációs technológiák (IKT) segítségével folytatott együttműködési programja. Az előadások mindegyike abban segítette a jelenlevő pedagógusokat, hogy új alkalmazásokat, módszereket, ötleteket, eljárásokat ismerhessenek meg, amelyek színesíthetik, izgalmasabbá tehetik a tanórákat és a tanulás folyamatát.

Április hónapban 2 csapat képviselte a Jókai iskolát a kecskeméti „Velünk az Isten” Országos Bibliaismereti Verseny jubileumi XX. alkalmán, ahol beérett az 5 hónapos felkészülés munkájának gyümölcse, hiszen a résztvevő 36 csapatból az ötödikes csapat országos 1. helyezést, a hetedikes csapat pedig 6. helyezést ért el. Hisszük, hogy nemcsak a szép versenyeredmény, hanem az egymással és az Úr Jézussal való közösség is erősítette a gyermekek hitét, mélyítette a tudásukat és Istennel való kapcsolatukat is!

A húsvéti csendesnapunkon a Teremtés-Megújulás-Feltámadás témakör került fókuszba. A Deszkatemplomban rendhagyó isten-

tisztelettel kezdtük a napot, ahol PPT-s képek segítségével két alapigét fejtettek meg a tanulók: Rm 8:21; Ef 1:10, majd Jézus Krisztus feltámadásáról szóló dicsőreketek énekeltünk orgonakisérettel. Visszatérve az iskolába az alsós tanulók kézműves foglalkozásokon vettek részt: aranymondás- színezés, rajz, illetve: „Állatok a Bibliában” c. kvíz kitöltése. A felsősök 3 helyszín közül választhattak tetszésük szerint: az egyik helyszínen verset vagy imádságot írhattak a megadott témakörben, a másik helyszínen PPT-t készítettek, a 3. helyszínen megtekinthették Az evolúció Achilles sarkai c. előadást vetített formában, mely után tesztet tölthettek ki, amit a többi alkotással együtt jutalmaztunk a hétfői istentiszteleten. A fakultatív programok után az iskola egész közössége az aulában megtekinthette a drámatagozatosok rövid jelenetét a gadarai megszállotról. A diákok számára a csendesnap befejező programja dicsőítő énekek tanulása volt az énekkar közreműködésével. Ebéd után a pedagógusoknak folytatódott a program: Dr. Szilágyi Imre Miklós előadását hallgattuk meg, aki a Protestáns Teremtéskutató Kör vezetője, természettudós.

Jókaisok szolgálata Gyülekezetünkben

Vallott arról a meggyőződéséről, hogy „a bölcsesség kezdete az Úrnak félelme”, vagyis arról a törekvéséről, hogy alaposan meg kell ismerni mindenkinek Isten igéjét, a Bibliát, és fontos tudnunk, honnan jövünk, mert akkor azt is fogjuk tudni, hogy kik vagyunk és merre tartunk. Hálásak vagyunk Istennek ezért a lelkiileg-szellemileg felüdítő alkalomért, mely segített felkészülni a Feltámadott méltó megünneplésére.

Érdekes program volt tantestületünk számára április utolsó péntek délutánján találkozni a gyulai református lelkésszel, Baráth Jánossal, és feleségével, akik Miskolcon evangelizáltak ezen a héten. Miután bemutatkoztak, elmondták nekünk, hogy a gyulai református gyülekezet hasonló a mi gyülekezetünkhöz: 800-1000 tagja van, ők is fenntartói egy általános iskolának, ahol 320 gyermek tanul. Beszámoltak iskolájuk működéséről, az ott folyó keresztyéni nevelésről, oktatásról, gondjaikról, nehézségeikről, majd kötetlen beszélgetés keretében osztottuk meg gondolatainkat.

A Deszkatemplomban március 26-án a 4. évfolyamos tanulók, április hónapban a 2. év-

folyam szolgált a vasárnapi istentiszteleteken. Április 23-án a felső tagozatosok családi istentiszteletére vártuk a családokat. Május 14-én az 1. évfolyamos tanulók szolgáltak.

Mindeközben különböző tanulmányi versenyeken folyamatosan kimagasló eredményeket érnek el diákjaink. Az eredmények iskolánk honlapján megtalálhatók.

További eseményeink a teljesség igénye nélkül: papírgyűjtés, angliai tanulmányút felső tagozatosok számára, idegen nyelvi mérés, országos kompetencia mérés, áldozócsütörtök, iskolánk tanulóinak konfirmációja, drámatagozatosok vizsgája, pedagógusnap, 8. évfolyamosok balagása, tanév végi tanulmányi kirándulások, Jókai-juniális, nyári táborok lebonyolítása.

Ez a tanév is tartalmasan telt el, sok munkával, sikerrel, örömmel. Köszönjük mindenkinek, akik tevékenyen részt vettek iskolánk hírnevének öregbítésében! Az Úr Jézus áldását kérjük erre a munkára, iskolánkra, gyülekezetünkre!

Dr. Hanvay Csabáné

a Felső Humán Munkaközösség vezetője

HÁZUNK TÁJÁN

Jóteknysági hangverseny

2016. május 6-án a Budapest-Kelenföldi Református Énekkar adott Jóteknysági koncertet templomunkban, Alföldy-Boruss Csilla, orgonaművész-karnagy vezetésével. Az adománygyűjtés célja: az úrasztali terítő költségeinek fedezése. A hangverseny jól felépített, gondosan

megszerkesztett műsorát egy-egy Bach orgonamű kezdte és zárta. A műsor első felének végén cselló, a második rész elején pedig klarinét muzsikában gyönyörködhetett az ide ellátogatott közel száz fő. A hangszeres előadók Alföldy-Boruss Csilla – orgona, Dr. Soós Gergely – cselló, és Regöczy Péter – klarinét - voltak. A két rész között igei szolgálá-

tot hallhattunk Almási Ferenc nagytiszteletű úrtól. Igehirdetésének alapjául *Ézs 43:1,12* versei szolgáltak:

„És most, oh Jákób, így szól az Úr, a te Teremtőd, és a te alkotód, Izráel: Ne félj, mert megváltottalak, neveden hívtalak téged, enyém vagy!”

Én hirdetem, és megtartottam, és megjelentem, és nem volt idegen isten köztetek, és ti vagytok az én tanúim, így szól az Úr, hogy én Isten vagyok.

Tiszteletes úr prédikációjában hangsúlyozta, hogy Jézus Krisztus nem „pusztán” megváltott minket, hanem nevünkön is szólít, azaz név szerint ismeri az ő kiválasztottjait. Ez a reménység erősítsen meg bennünket akkor is, ha hitünkben elbizonytalanodnánk. Itt a Földön pedig legyünk tanúi az Ő szeretetének, irgalmának, és tanúskodjunk is embertársainknak megváltottságunkról.

A kórust, melyet az est folyamán hallhattunk, a 20 év során elsajátított összehangoltság, rutin, a művek dinamikailag, érzelmileg árnyalt előadása jellemezte. A civil foglalkozású kórustagok, -mintegy 23-an- együtt rezdültek a kórusvezető minden mozdulatával. Amatőr együttes mivoltuknak meg-

felelő, többnyire homofón műveket énekeltek, melyek egy része valamely református, vagy evangélikus ének feldolgozása volt, illetve passió és húsvéti témájú művek is felhangzottak.

A koncert során összegyűlt 97 ezer forint, a terítő összegének kifizetésében bizonyára segítségül fog szolgálni, és Isten segedelmével a fennmaradó összeget is sikerül majd összegyűjteni.

„Minden gondotokat őreá vessétek, mert neki gondja van rátok.” (1Pt 5:7)

Orosz-Tokár Edina
ének-zenetanár, karnagy

Teremtés vagy evolúció?

tanári-presbiteri találkozó a Jókaiban

Iskolánkban április 12-én, húsvétra készülődvén, csendesnap keretében dr. Szilágyi Imre Teremtés vagy evolúció című előadását hallgathatták meg az iskola pedagógusai, a presbiterek és más, e témára kíváncsi érdeklődők is.

Az előadás számunkra, - főleg a természettudományos tantárgyakat tanítók számára - ,kettős értelemben is hasznos-

a Budapest-Kelenföldi Református Énekkar jótékonyági koncertje

nak bizonyult! Egyrészt, megerősítette hitünket Isten igéjében, másrészt, akinek még nincs üdvössége, megpróbált hitre vezetni, vagy legalább rávenni, hogy újragondoljuk az evolúcióba vetett hitünket. Hallhattuk, hogy nem minden tudós hisz az evolúcióban, sok ezer tudós van, aki a teremtésben hisz. Beszélgettünk kormeghatározási módszerekről, azok pontosságáról, befolyásoló tényezőkről. Jó példa volt Dean Kenyon, aki biológiát tanított a San Franciscó-i állami egyetemen. Az evolúcióról írt könyvekről, mert kételyei támadtak az evolúcióval kapcsolatban: *„Kellott, hogy legyen valamiféle tervező, mert az élővilág annyira bonyolult, annyira fantasztikus.”* - erre az állításra jutott. Nem az áll a könyvben, hogy térj meg, csak az áll benne, hogy kell, hogy legyen egy tervező! Több módon lehet látni a világot, ezt hívják világnézetnek. Az, ahogyan látjuk a világot, az alapján válaszolunk az élet 4 alapvető kérdésére, melyre minden vallás megpróbál választ adni. (1) Ki vagyok én? (2) Honnan jöttem? (3) Miért vagyok itt? (4) Hova megyek, ha meghalok?

„Helyes eredményre csak úgy jutunk, ha minden kérdéssel kapcsolatban alaposan megismerjük és mérlegeljük a mindkét fél által felhozott tényeket és érveket.” (Charles Darwin) Az evolúció elmélete nem Darwinnal kezdődött, hanem az Éden kertjében. Mert a Sátán mindig próbál kételkedést ébreszteni!

Az evolúció kifejezést számos értelemben használjuk: (1) Kozmikus evolúció:

Az idő, tér és anyag eredete, az ősrobbanás. (2) Elemi evolúció: Az összes elem hidrogénből való származtatása. (3) Csillagok és bolygók evolúciója: (kialakulása) Még soha senki nem látta egy csillag kialakulását. (4) Organikus evolúció: Az élet eredete. (5) Makroevolúció: Egyik fajta átalakul egy mássikká. (6) Mikro-evolúció: A fajtán belüli változások. Egyedül ez az, ami meg is figyelhető!

Akkor hogyan keletkezett a világ? Csak két lehetőségünk van: (1) Valaki teremtette a világot. (2) A világ megteremtette önmagát.

Nézzük először a második lehetőséget: 20 milliárd évvel ezelőtt az összes anyag az univerzumban összesűrűsödött egy kicsi ponttá. Létrejött a semmiből és a semmi felrobbant. Kérdés: Ki teremtette azt a sok port, azt a sok anyagot ami felrobbant? Amiből aztán a galaxisok lettek? Tehát: Kezdetben volt a por! DE: Honnan lett az anyag? Honnan lett az energia? Honnan lettek a törvényszerűségek? (gravitáció, centrifugális erő, tehetetlenség törvénye...) És ezek miért nem fejlődnek tovább?

Egyik felfogás: a humanista. Egy nagy robbanás hozta létre ezt a világot a semmiből. Az ember Isten, és nem felelős senkinek. A másik: Hihetetlenül rendezett a világ! Kell, hogy legyen egy értelmes tervező. Ez a teremtést valló világnézet: Isten az Isten és minden ember ítélője. Ez a két világnézet harcban áll egymással, közülük az egyik téved. Személy szerint úgy gondolom, mindenkinek ismernie kell mindkettőt. Fel

kell tárnai az érveket és ellenérveket. Hívó ember számára természetes, hogy a teremtésben hisz.

Mi a tudomány? Rendszerezett ismeret, amely megfigyelésre, tanulmányokra... stb. alapul. Nézzük csak a termodinamika első törvényét! Az anyag (és/vagy energia) nem keletkezik és nem semmül meg! Az „univerzum” szó jelentése: UNI: egy + VERSE: kimondott mondat. Tehát, mi - egy kimondott mondatban élünk. Isten így szólt: -„*Legyen világosság!*”... - És lett!

A Biblia azt mondja: Isten teremtette meg a világot (hívó tudósok és teológusok becslései szerint mintegy 6000 évvel ezelőtt). DE: honnan jött az Isten? - Ezt sem tudni. Tehát: Kezdetben volt az Isten! Melyik vallásos és melyik tudományos? Itt nem tudomány áll szemben a vallással! Hanem két vallás! Mind a teremtésben, mind az evolúcióban hinni kell! A Biblia tanítja: „*Az egek recsege-ropogva elmúlnak...*” (2Pt 3:10)-van „Ösrobbanás” a Biblia szerint is, (Big Bang) tehát majd lesz egy nagy robbanás, csak még nem következett be! Mit tanít a biblia? És ezek alátámaszthatóak-e? – „*Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet.*” (1Móz 1:1) Ez a Biblia első mondata. Határozottan állítja, hogy (teológusok és teremtéskutatók közelítő számításai szerint mintegy 6000 évvel ezelőtt), nem az anyagból teremtette, nem az anyagból lett Isten. „*Én teremtettelek téged!*” Ádámot teremtette a föld porából.

„*Mert hat nap alatt teremtette az úr az eget és a Földet, és mindent, ami azok-*

ban van.” (2Móz 8:11) „*És látta Isten, hogy minden, amit teremtett, íme, igen jó.*” (1Móz 1:31) A teremtés tehát pusztán szóval történt, asemmiből, 6 nap alatt, befejezett, és tökéletes volt.

Az özönvíz előtti világban, vagyis az édenben: (1) nem volt eső. „*Elválasztotta a mennyezet alatti vizeket, a mennyezet feletti vizektől.*” (A mennyezet, azaz az égbolt felett is voltak vizek. De ez nem egyenlő a felhőkkel, mert ma, ha az összes eső leesne a felhőkből a Földre, nem lenne elegendő, hogy a Himalájáig érjen a víz! Özönvízkor pedig minden víz lezúdult.)

(2) nem olyan volt a légkör, mint ma. Egy az égbolt felett lévő vízréteg- védőburokként- megakadályozta, hogy behatoljanak a káros sugarak. Nagyobb volt az oxigénsűrűség. Más volt a légkör kémiai összetétele. Nagyobb volt a légnyomás. Nagyobb volt a mágneses mező. (Ezek a teljesen más körülmények természetesen hatottak az élőlényekre! Az emberek tele voltak energiával, gyorsabbak és erősebbek voltak.)

(3) hosszabb volt az életkor. Ádám egész életének ideje 930 esztendő. Ősatyáink életkora 900-1000 év között volt. 60-70 évig serdültek, 130 év körül nemzettek gyerekeket. (Ádámnak 800 év állt rendelkezésére, hogy további fiakat és lányokat nemzzen.) Akkoriban egymás mellett élt hét generáció! Hihetetlen adottságokkal rendelkeztek! Ádám tapasztalatait, tudását 500-700 évig adhatta tovább utódainak. És ne felejtjük el, hogy Ádámot meg Isten tanította! Szó sincs arról, hogy primitívek

voltak. Létrehoztak egy intelligens, civilizált társadalmat.

(4) óriási termetük volt. *„Az óriások voltak a Földön abban az időben, sőt még azután is, mikor az istenfiak be mentek az emberek leányaihoz, és azok gyermekeket szültek nekik. Ezek ama hatalmasok, akik eleitől fogva híres-neves emberek voltak.”* (1Móz 6:4)

Törökországi leletek szerint, az Eufrátesz völgyében egy építkezés során találtak egy lábszárcsontot, mely alapján kiszámítható, hogy az akkori emberek 3-4 métereseek lehettek. Ezek a szellemóriások megfigyelték, hogyan működnek az élőlények, és azokat lemásolva, olyan dolgokat építettek, amiről nekünk fogalmunk sincs. Peruban 20 ezer tonnás köveket mozgattak meg. Ma nem ismerünk olyan gépet, amellyel ezt meg tudnánk tenni. Valószínűleg ismerték a gőzhajtást és az elektromosságot. A hullók egész életükben növekednek. A dinoszauruszok nagyra nőtt gyíkok voltak. A nevük jelentése: szörnyű gyíkok. *„Nézd csak a behemótot..., aki kiegyenesíti farkát, mint valami cédrust.”*- Olvasható Jób könyvében. Erre egyetlen állat sem képes, csak a dinók.

(5) minden faj együtt élt. (Ma a faj szót rosszul értelmezzük. Ez a bibliai fajtáknak felel meg. Láthattunk képeket olyan leletekről, amin együtt látható dinoszaurusz, madár és ember lábnyoma, akik egyszerre, egyfelé menekülhettek, valószínűleg az Özönvíz elől.)

További tények a tudomány oldaláról:

(1) 1987-ben a TIME magazinban megjelent egy doktori disszertáció a

borostyánkővekben lévő levegő összetételéről, légüres térben megvizsgálva, bebizonyosodott, hogy a benne lévő oxigéntartalom 33-35%-kal, tehát a maival összehasonlítva 50%-kal nagyobb volt. Ez hatott a teljesítményre, az izmokra, agyi folyamatokra. Nem fáradtak el, és jóval erősebbek lehettek.

(2) Az 50-es években megépítettek egy kamrát, melyben az Éden-i körülményeket állították elő, vagyis egy túlnyomásos oxigénsátrat. Vittek bele növényeket és állatokat. A kísérlet eredménye: nagyobb egyedek, megnövekedett élethossz (3-szorosra!), molekuláris változások, gyors regenerálódás és gyógyulás. Ma is gyártanak az orvostudományban ilyen oxigénsátrakat.

(3) Láthattunk képeket, melyek elgondolkoztattak. London mellett találtak egy ősi sziklában lévő vaskalapácsot (96-98%-os vastartalommal), amelyet ma is csak magasnyomáson tudnánk előállítani. Tudunk a sumér ékírásról, Peruban az úgynevezett ICA kövekről, Indián barlangok rajzairól, amin megdöbbentő bizonyítékok vannak mind ezen tények állítására. De az Özönvíz előtti generáció- szívük minden gondolata gonosz volt, és Istennek el kellett pusztítania 1600 év után a Föld felszínét. Ezek után csak 70-80 évet adott az embernek, s azóta 4500 év megint eltelt. Megállja-e helyét az özönvíz története? A Biblia beszámolója a 4400 évvel ezelőtt történekről:

„És monda az Úr: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivel ő test,...” (1Móz 6:3) Az előző generáció

testi örömhajhászásban élt. De Noéval kivételt tesz: „*Téged láttalak igaznak előttem ebben a nemzetben.*” (1Móz 7:1) 120 évvel korábban figyelmeztette Isten, hogy építsen bárkát! Figyelmeztette őket, hogy elpusztulnak! 120 éven keresztül hirdette Noé ezt az evangéliumot! Noé ekkor 500 éves és 4 méter magas volt. A bárkát 120 éven keresztül építette. 8 ember tartózkodott rajta. (Kaliforniában megcsinálták a bárkát, ami tulajdonképpen egy láda. Nem borult fel, pedig akkor még nem tudták, hogyan kell hajót építeni. 133m hosszú, 25m széles, 13m magas doboz volt, ma 569 vasúti vagon beleférne.) Az állatokat is Isten választotta ki, és ők maguktól indultak be a bárkába. „*Minden földi állatnak, az ég minden madarának és minden földi csúszómászónak pedig amelyben élet van, eledelül adok minden zöld növényt. És úgy történt.*” (1Móz 1:30) Bibliai értelemben a növények nem éltek, hiszen az Édenben Ádám már gyümölcsöt evett. (Édeni étrend c. könyv, amely már megjelent, nagy sikert aratott.) Isten megmondta mit egyenek az özönvízkor: „*Nektek adok az egész Föld színén minden maghozó növényt, és minden fát, amelynek maghozó gyümölcse van: mindez legyen a ti eledeletek.*” (1Móz 1:29) „Edd meg a magját is!”- mondjuk gyakran a gyerekeknek. (Ma már tudjuk, a magvakban számtalan vitamin található, gyógynövényboltjaink tele vannak különböző magvakkal. *A világ rák nélkül* c. könyvben erről bővebben lehet olvasni.) „*Ha pedig valaki elhullott vagy széttépett*

állatot eszik, akár jövevény, mossa ki ruháját, mosakodjék meg vízben, és legyen tisztátalan estig, azután tiszta lesz.” (3Móz 17:15) Semmelweis doktort ezért a mondatért kirúgták állásából. Isten 3 ezer évvel korábban megmondta. Az egészségügyi problémák 70-80%-át maguk az emberek okozzák.

Az özönvíz után Isten megáldotta Noét és fiait, és ezt mondta nekik: „*Szaporodjatok és töltsétek be a Földet! Féljen és rettegjen tőletek minden földi állat és minden égi madár. Minden, ami mozog, ami csak él, legyen a ti eledeletek. Nektek adom mindezt éppúgy, mint a zöld növényeket.*” (1Móz 9:1-3) Most már ehettek húst az Özönvíz után.

Isten egy tökéletes világot teremtett, amit az ember tönkretett. „*Egy ember által jött a bűn a világba, és a bűn által a halál...*” (Róm 5:12)

Szinte minden nép hagyományában szerepel az Özönvíz tragédiája. közös sajátsága van ezeknek a történeteknek: (1) Az Özönvíz oka mindig erkölcsi. (2) Egy embert (vagy néhányat) előre figyelmeztetnek. (3) Csak néhányan élnek túl. (4) Nagy szerepe van a történetben az állatoknak.

Ha a Bibliának igaza van abban, hogy mi volt a múltban, akkor abban is, hogy mi lesz a jövőben. Jézus másodszor is vissza fog térni, magával visz bennünket, és a Földet majd tűz által újjáélel. Ezután beköltözünk a Földre, és örökké édenszerű körülmények között fogunk élni. Ahol nem lesz fájdalom, könny, fáradtság... Ez csak egy vándorlás, egy próba. „*Mert azt tartom, hogy a*

jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk. Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.” (Róm 8:18-19.)

Visszatérve Darwin szavaihoz: *„Zavarban vagyok. Nem állt szándékomban ateista módon írni! De annyi nyomorúság van a világon...”* – nem értette, miért teremtette Isten a világot szenvedéssel?

Minden vissza lesz állítva az édenkerti körülmények közé. *„Amit szem nem látott, fül nem hallott, és ember szíve meg*

sem sejtett, - azt készítette el az Isten az Őt szeretőknek.” (1Kor 2:9) „Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe.” (Ézs 65:17)

Dr. Szilágyi Imre előadása után választ kaphattunk a bennünk felmerülő kérdésekre is. Ezen a délután hallottunk sok olyan gondolatot, ami segít minket abban, hogy egy keresztyén iskolában hogyan erősíthetjük tovább tanulóinkban a teremtésben való hitet.

*Kiss Lászlóné
a term. tud. munkaközösség vezetője*

MISSZIÓ

Hitoktatás gyülekezetünkben

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.” (Péld 22:6)

A 2016/17-es tanév szeptemberében az állami általános iskolák már mind a nyolc évfolyamán beindult a kötelezően választható hit- és erkölcsstan oktatása. A gyülekezetünk területén (Szentpéteri kapu) található Petőfi Sándor Általános Iskolában, valamint a Rónai Ferenc Tagiskolában hetente 17 órában – osztályonként 1-1 tanóránban - folyik a református hitoktatás a gyerekek órarendjébe iktatottan. 17 csoportban összesen 53 tanuló részesül így hitoktatásban, 34 fiú és 19 lány. A csoportok létszáma átlagosan 4-5 fő, a legnagyobb létszámú csoportba 10 tanuló jár. A Kassai úti Tagóvodában és a Katowice úti Sportóvodában még fakultatívan zajlik a hittan foglalkozá-

sok megtartása, heti 1-1 30 perces órában. A két oviban összesen 9 gyermekkel foglalkozom heti rendszerességgel. Az iskolákban hittanra járó gyermekek jelentős része nem miskolci lakos, hanem a környező településekről (Sajóbábony, Sajóecseg, Sajókeresztúr, Boldva) bejáró tanuló. Ezért szinte lehetetlen beintegrálni őket gyülekezetünk közösségébe. A célom az, hogy saját lakóhelyük református közösségeiben találjanak hosszútávon lelki otthonra. Az óvodások esetében sok énekléssel és játékkal próbálom megismertetni őket, amelyek által alapismereteket szerezhetnek Istenről és a Szentírásról. Célom, hogy nyitogassam a kis szíveiket, és majd általános iskolába bekerülve is érdeklődjenek az Úr dolgai iránt.

Örvendetes tény, hogy a vasárnapi gyermek-istentiszteleti alkalmakon az utóbbi hetekben újra nőtt a jelenlévő gyer-

mekek száma. Nagyobb részüket Jókai iskolánk tanulói alkotják, de vannak olyan gyermekek is, akik szülei, családjai gyülekezetünk közösségébe tartoznak, és nem iskolánk tanulói. Idén is szolgáltak néhányan a gyermekek közül a templomban virágvasárnapon és anyák napján. Jó lehetőségek ezek arra, hogy a szolgálatkész kicsinyek megmutassák magukat a felnőtt gyülekezet közösségében, és rámutassanak, hogy a gyerekek is tudnak adni, szolgálni az Úr Jézusnak, ha őszinte vágy van erre a szívükben. Minden évben jelentkezik legalább 12-15 gyermek, hogy idejüket és energiájukat nem kímélve verseket és énekeket tanuljanak, heteken keresztül részt vegyenek a felkészülésben a gyermek-istentiszteletek utáni próbákon.

Istennek legyen azért hála és dicsőség, hogy ad szolgálattevőket a legkisebbek közül is! Nyári napközis táborunk is népszerű, minden évben élénk az érdeklődés a szülők és a gyerekek részéről. 2017-ben a tábor témájában, tematikájában mi is csatlakozunk a reformáció 500 éves évfordulójához. A nyári tábor élményeiről, tapasztalatairól következő számunkban szeretnék majd egy kis összefoglalót adni. Addig is kellemes pihenést, testi és lelki feltöltődést kívánok a nyári szünet idejére minden kedves testvéremnek! Az Úr őrizzen és áldjon meg minket a pihenés heteiben is!

*Plaszko Zoltán
hitoktató*

húsvéti játszóház gyülekezetünkben

gyermekeink virágvasárnapi szolgálata

BIZONYSÁGTÉTEL**Ki őrzi az őrzőket? – gondolatok egy férfi csendesnap margójára**

Március 18-án, a Testvéri Szövetség Egyesület szervezésében Derecskén megrendezett férfi csendesnapon képviseltem gyülekezetünket résztvevőként és moderátorként. A nap témája a hűség volt, mellyel kapcsolatban délelőtt egy igen mély és részletekbe menő tanítást hallhattunk Bohus András békési testvértől a hűség különböző aspektusairól és területeiről, profán és egyházi/gyülekezeti, valamint Istennel való személyes kapcsolatunkban tetten érhető megnyilvánulásairól. A nap zárásaként Gál Lajos, szeghalmi baptista lelkipásztor, aki többször volt gyülekezetünk vendége is, erőteljes szolgálatban buzdított Urunk iránti teljes elköteleződésre, odaszánásra és hűségre.

Az elhangzott áldott tanítás és buzdítás ellenére mégis a kettő között, ebéd után lezajlott fórumbeszélgetés gyakorolta rám a legmélyebb hatást, mivel feltettük a sokakban kimondatlanul is ott lebegő kérdéseket: ha elméletben minden hívő férfi tudja, hogy hűségesnek kell lennie az Úr Jézushoz, gyülekezetéhez, feleségéhez, családjához, hogyan történhet meg mégis, hogy sokan hűtlenné válnak? Mi visz rá arra egy újjászületett, hívő embert, hogy megcsalja feleségét, hogy elhagyja Istent? Hol és hogyan lehet közbeavatkozni, ha valaki elindult ezen a romlás felé vezető úton?

Sokan, sokféleképpen, számos személyes lelkigondozói tapasztalat és példa

felvillantásával próbálták megválaszolni ezeket a korántsem egyszerű, és legtöbb esetben tabunak minősülő kérdéseket – az egyik résztvevő szerint már az is sértő volt, hogy ilyen gondolatok felmerülhettek. Érdekes volt látni, hogy a többféle nézőpont ellenére mindegyik válaszból, mindegyik bizonyoságtételből egy általános, az Egyház történetének kezdetén jól ismert és alkalmazott, majd szinte feledésbe merült, és a történelem megújulási mozgalmi (reformáció és ébredési mozgalmak) által újra, meg újra felelevenített gyakorlat rajzolódott ki lehetséges megoldás-, illetve megelőzőként: a fegyelmező testvéri közösség és számon kérhetőség.

Ha van bensőséges, bizalmas és bűnvalló közösségem olyan testvérrel/testvérekkel, akikre példaként tekinthetek a hitben – nem feltétlenül hierarchikus kapcsolat, egymás kölcsönös megbecsülésén és tiszteletén alapuló barátság is lehet ez –, akkor az a krízishelyzetekben segítségemre lesz, hogy meg tudjak állni a hűségemet kikezdő próbák és kísértések közepette. Ha nincs ilyen kapcsolat, esély sincs a helyreállásra, olyanná válok, mint a Bethesda hideg kövén fekvő béna férfi: hiába buzog fel a közelemben rendszeresen az áldáshezó víz, „nincs emberem”, aki odasegítsen (*Jn 5:7*).

A reformáció, melynek idén fél évezredes jubileumát ünnepeljük, lebontotta ugyan a katolikus gyónás dogmájának kötelező, sokszor automatizmussá váló és a lelket béklyóba verő, hierarchikus és gépies gyakorlatát, azonban sajnála-

tos módon nem tanultunk meg élni az így kapott lehetőséggel. Elhitettük önmagunkkal, hogy a Canossa-járások és penitenciák alóli mentesülés joga felszabadít bennünket az „*alázzátok meg tehát magatokat*” (1Pt 5:6) parancsa alól, ami a fentebb említett támogató, de egyben fegyelmező és bűnvalló közösség gyakorlása irányába terelget. És mindennek közösségre vallottuk kárát: elmaradtak a számonkérések és megtürtté váltak a bűnök, valamint kialakult egy kaszt, a gyülekezet vezetőinek (lelkipásztorok és presbiterek), ha úgy tetszik, őrzőinek, számon kérhetetlen és bírálhatatlan rétege. Őrizetlenül hagytuk az őrzőinket, akik ebből kifolyólag nem egyszer súlyos bűnök és durva hűtlenségek börtönébe estek, magukkal ragadva és romlásba taszítva számos gyülekezetet.

Meggyőződés, hogy úgy a közelgő gyülekezeti tisztújítás, mint a reformáció idén talán még fényesebben ragyogó emléke aktuálisra és személyessé teszik a kérdést mindannyiunk számára: Ki őrzi tehát az őrzőket? Ki őriz engem, és kit őrök én? És legfőképp: mit tehetek én, hogy gyülekezetemben, családomban megvalósuljon a biblikus gyakorlat?

Mindannyiunk lehetősége és kötelessége imádságban kíséreni, támogatni, és ezáltal sokszor láthatatlanul bár, de korántsem jelentéktelenül (*Jak 5:16*) őrizni lelkipásztorainkat és presbitereinket. Emellett szintén mindannyiunk felelőssége, hogy esetleges (vélt vagy valós) sérelmek, botlások, elhajlások vagy bűnök észrevételekor ne az istentiszteletek előtti/közötti „pletyka-kommandók” plénuma előtt vitassuk meg a témát, ha-

nem az intés biblikus „szolgálati útját” (*Mt 18:15-17*) betartva, elsőként magát az illetőt felkeresve (vagy ha erre nem érezzük elég felkészültnek magunkat, a lelkipásztor vagy valamely presbiter segítségét kérve) próbáljuk meg tisztázni a helyzetet. Az is rajtunk áll, hogy saját életünkben megteszünk-e mindent azért, hogy bizalmas testvéri kapcsolataink alakuljanak ki (tökéletes kezdet lehet ilyenek kialakításához, ha csatlakozunk valamelyik gyülekezeti kiscsoporthoz). Az Úr Jézus Krisztusnak szüksége volt arra, hogy bensőséges közösséget ápoljon az apostolok legbelső körével, így, ha egészséges hívő életet akarunk élni, számunkra is elengedhetetlen a mély testvéri közösség ápolása legalább egy testvérrel.

A presbiterek felelőssége, mint minden területen, itt is lényegesen nagyobb, és kettős természetű. Amellett, hogy élniük kell a minden gyülekezeti tag számára nyitva álló lehetőségekkel és kötelességekkel, közvetítői szerepet is kell, hogy betöltsenek a lelkipásztor és a gyülekezet között, így óvva meg a lelkipásztort attól, hogy erejét és buzgóságát szétforgácsolják a mindennapos problémák és konfliktusok, hogy maradjon energiája a gyülekezet vezetésére és pásztorolására. Ebben a funkcióban egyrészt védelmezik a választott lelkipásztort bármely támadással szemben, ragaszkodva Pál apostol intéséhez, hogy ellene vádat csak két vagy három tanú vallomására fogadjanak el (*1Tim 5:19*), másrészt védelmezik a gyülekezetet a lelkipásztor esetleges túlkapásaitól, bukásaitól mintegy élő lelkiismeretként funkcionálva. Egszóval,

elsősorban ők őrzik a gyülekezet őrzőinek vezetőjét, ami a személyes kapcsolatot és konfliktusokat illeti. A lelkipásztor pedig kölcsönösségi alapon különös figyelmet fordít legközelebbi munkatársaira, hiszen az ő lelki jól-létüktől nagyban függ az ő lelki jól-léte is.

Hordozzuk imádságban a tisztújítást, hogy a megalakuló új presbitérium ma-

radéktalanul helyt tudjon állni ebben a korántsem egyszerű feladatában, és őrzői feladatát betöltve úgy a gyülekezet, mint a lelkipásztorok irányába, gyülekezetünk megújulásának és megerősödésének egyik motorjává válhasson!

*Jobbágy Péter
presbiter*

KAZUÁLIS ALKALMAINK

KERESZTELESEK:

Szentesi Zsombor, Barna Dominik, Ortó Regina, Varga Popovics Alex, Csabalik Bodza Szófia, Fekete Eszter, Gönczi Dávid, Kiss Livia Veronika, Kónya Anna Andrea, Kónya Áron Kristóf, Vacsi Kamilla, Czece András Zoltán, Harangozó Zalán

Hutkai Róbert - Lövei Márta

Orosz Tamás - Fancsalszki Edina

Hack Zsolt – Losonci Erika

Gass Csaba – Lengyel Henrietta

Galambos Richárd – Papp Anita

Pém Imre – Jobbágy Eszter

Dr.Jónyer Dávid – Suszter Vera

Oravecz Gergely – Endrész Vivien

KONFIRMÁCIÓ:

Felnőtt konfirmandusok:

Györfi Gergely, Dr.Bányai Tamás

Konfirmált ifjaink:

Bajáky Szabolcs, Berecz Bálint Nimród,

Czece András Zoltán, Kántor László Viktor,

Kónya Áron Kristóf, Kupás Vivien,

Rác Levente, Rem Laura, Sass Ágota Gabriella,

Szamosi Réka, Tar Gréta,

Barati Eszter Zsófia, Héring Tímea,

Schmidt Rebeka Sára, Szabó Sára,

TEMETÉSEK:

Draskóczi Józsefné Dula Ibolya, Tari

Lászlóné Szóke Ilona, Keresztesi István,

Tóth Károlyné Erdélyi Erzsébet, Szelesné

Csorba Ágnes Katalin, Dr.Kavesánszkiné

Dr.Orosz Mária, Tóth Sándorné Szabó

Mária, özv.Dombóvári Ferenccné Deme

Klára, Bartha Lajos, Bánfalvi Dezsőné

Kopcsik Ilona, Mogyorósi Józsefné

Dr.Istvánházi Ágnes, Keczer János, Dr.

Szilágyi Szabolcs, Tóbisz Aladárné Veréb Katalin, Mang Béláné Németh Mária

Köszönjük konfirmált ifjaink nagylelkű hozzájárulását a templomi projektor megvásárlásához!

HÁZASSÁGKÖTÉSEK:

Gyöngyösi Imre - Tar Melinda

Hegedűs Krisztián - Pálincás Zsuzsanna

összeállította:

*Bodáné Falucskai Ilona
beosztott lelkipásztor*

FÉNYKÉPALBUM

böjti esték istentiszteletei

felnőtt konfirmáció

konfirmáció

az ifjterem felújítása

**Hálásan köszönjük mindazok segítségét,
akik adójuk 1%-ával
támogatták Egyházunkat, valamint
„A Miskolci Műemlék Deszkatemplomért” Alapítványt!**

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Benke László, Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás

Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében

Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik